

בית דין אזרחי לעבודה בתל אביב - יפו

**ב'ל 16-08-16
ב'ל 33871-12-17**

1

לפני:

2

סגןת הנשיאה, השופטת אדריאלה גילצקר – בץ

3

התובעת:

ע"י ב"ב: עו"ד שושנה ברושטיין

4

הנתבע:

5

פסק דין

6

7 האם עבדות התובעת לרפלקסולוגיה גרמה לפגיעה באכבעותית ומרפקית – זהות הסוגיה העומדת
8 לחכרעת ביה"ד.

9

10 1. ביום 8.11.18 הוגשה ע"י הצדדים בקשה מוסכמת למיון מומחה על פי התשתיות העובדותית
11 הבאה:

12

13 2. התובעת עבדה כמטפלת ברפלקסולוגיה ב קופ"ח ■■■■■
14 3. התובעת עבדה מחודש יוני 2012 עד Mai 2014 בהיקף מרעה של 23 טיפולים בשבוע
15 בממוצע.

16

17 4. מיום 1.11.15 הופחתה משרתת התובעת ל-18 שעות בלבד.
18 5. כל טיפול ארך 45 דקות ברוטו, מתוקן בפועל בין 35 ל-40 דקות עיסוי ורגלים בשתי
19 ידיים.

20

21 6. התובעת סיימה את עבודתה כמטפלת ברפלקסולוגיה ביום 1.3.17.
22 7. ביום 12.11.18 מינה ביה"ד את ד"ר אנגל כמומחה בתחום האורתופזיה על מנת שיחזור דעתו
23 בשאלת הקשר הסיבתי הרפואי בין תכאי העבודה של התובעת למחלתה. ואלה השאלות
24 שהופנו למומחה והතשובות שנתקבלו ממנה:

25

שאלה:

26

א. מהו ליקויו של התובעת?

27

תשובה:

28

29 "הליקוי שנמצא במרפאים של התובעת הינו אפיקונדייליטיס
30 לטראליות (מרפק טנייט). בכפות הידיים ושותמת האבחנה של
31 "אכבע ודק" במספר אכבעות אולם בעיקר בגודלים ובאכבע
 השלישית בשתי ידיים. אפשרי שבחנה נכונה יותר צריכה

בית דין אזרוי לעבודה בתל אביב - יפו

ב'יל 39593-08-16

ב'יל-12-17

1 להחיות "טנו-סינובייטיס" של הגדים המכופפים בעקבות אלה,
2 (**3**מושום שבאבעור הדק יש גם אירועים של תפיסה של האבעות
או קליקים בהן וכאן לא ראייתי רישום שנותאים לכך).

שאלות:

5 האם ניתן לקבוע, בסבירות של מעל 50%, קיומו של קשר סיבתי
6 בין עובדות התהועת לילקוי ממן היא סובלות; גם החומרת מצב
7 הליקוי עקב העבודה ממשמעה קיום קשר סיבתי בין השנהים.

תשוכה:

שאלות:

ככל שההשובה לשאלת הקיומת היה בחויב, והוא יכול לדת ע. ג. המומוחה קשור סיבתי בין העובדה לליקוי, הוא מתבקש לחשב לשאלתה הבאה בדבר אופן קרונות חילקווי, דהיינו: האם בעיקורו של דבר ניתן לומר, כי ליקוייה של התובעת עקב עובודתה נגרם על דרך של פגיעות זעירות, כך שכל אחת מהן הסבה לה נזק זעיר בלתי חדיר, עד שהחטברות הנתקיים הזעירים הללו זה על גבי זה גורמת גם כן לליקוייה (כדוגמת טיפות מים המחוורחות את האבן עליה הן נוטפות).

תשובה : 26

שאלה ב

ככל שהמומחה ישייב לשאלת הקודמות בחוויב, הוא מותבקש להסביר לשאלת הבאה בדבר רשותה העבודה על הליקוי ביחס לוגרמיון, האחרים, דהיינו - האם לעברות התובעת השפעה ממשמעותית על ליקויו של התובען ("חשפה ממשמעותית" על פי הפסיקת הינה בשיעור של 20% ומעלה).

תשובה:

39 ביקשה להפנות שאלות החברה וביח"ד מעתה לבקשת חתובעת בחלה. ואלו
40 מהחברה שהופט למומחה והתשובה שנטקלו ממנה:
41
42

3

בית דין אזרוי לעבודה בתל אביב - יפו

ב'יל 39593-08-16

ב'יל-12-17

1 שאלה:

1. האם תסכים כי על פי הספרות הרפואית הנורם המדויק להופעת
2. אכבע הדק אכן ידוע, אם כי בסיסו הוא תזואה של תהליך ניוני
3. ביד המכופף הננתן להשעפת כוחות רבים אנא גמך תשובתן.
4.

5 מתוך 5 | תשובות:

10 שאלה:

2. האם תסקים כי מרבית מקורות הספרות הרפואית אינם מיחסים
לאבען הדק רקע תעסוקתי בדרך כלל, אני נתקע תשובהך.

13 תשובה: *תשובה*

14 ¹⁴יש מאמרות שתווכיים בקשר סיבתי בין אבעג הדק לעיסוק
15 ¹⁵ויש שטווכים שאין קשר. (דוגמאות למקרה)."

שאלות:

3. האם תסכים כי לפי תקנות המוסד לביטוח לאומי (ביטוח מפני פגיעה בעבודה), התשע"ד-1954 וספר מחלות מקצוע במדינת אירופה ובארצות הברית, אכבע הדק אינה כלולה בראשימת מחלות המקצוע שלידי אני נמק תשובהך.

תשובה:

22 פרט 26 בחלק א' לתוספת השניה מדבר על דלקת בגידים
23 והויקיריהם בעבודות שמחייבות תנועות חד גוניות של האcubeות.
24 פרט 19 בחלק א' מדבר על דלקת מושרשת או הזרות גידים
25 והויקיריהם בעבודה המכחיבת תנועות חד גוניות החזרות ונשנות
26 ברכמות. גם אבער הדק וגם טנוטינובייס של הגידים
27 המכופפים יתאימו לפרוטיטים אלה. (אין לי מידע על ספרי מהלוות
28 מפכאו ביבשות אחרות). "

שאלות:

30 אם יש אפשרות לבסס, על סמך ספרי לימוד מקצועיים ו/או .4
31 פרסומים במאמרים מתחום האורתופדייה או הרפואה
32 תעסוקנית, קשר ישיר בין עובודה ברפלקסולוגיה להתקפות
33 של אכבע הדק זואות בסבירות של מעל 50%? אני ארכ' לתשובתך
34 מאפרים רפואיים רלוונטיים ונמק תשובהך.

השובה: 35

לגביה המספר 50% ענייני כי לדעתך ניתן להגיד כי בעבודתך
36 גנוגרמיים נקיים כלשהם שתורמים לאבעוט הדק או לטוטוינווביטיס
37 שהיא האבחנה האפשירית השניה במקורה זו. בהמשך הערכתי
38 כי תרופות נקיים אלה בעבודתך המאומצות מכך לגדים
39 המוכפפים של האבעות כרפלקסולוגיות עולה על 20%.

בית דין אזרחי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 16-08-39593

ב"ל 17-12-33871

1 .4 ביום 29.5.19 קבע ביה"ד כי יש להפנות למומחה שאלת הבירה נספה:

2 "התובעת העתלה בטיפוליה טענה כי המומחה קבע קביעה
3 עובדתית שלא נקבעה ע"י בית הדין ("אין בעבודתה מאמצים
4 ניכרים בשיריים שמתחברים לאפיקונדייל הلتראלי
5 במרפאים"). הנتبע הגיע סיבומיו באופן הנראה כי הדבר נעשה
6 על מנת לצאת ידי חבותו תוך הצד שכנגד ולא התייחס כלל
7 לטענה זו. משכך מסיק ביה"ד כי הנتبע מסבירים עם טענה זו.
8 משכך, תופנה אל המומחה שאלת בסוגיה זו."

9
10 זה שאלה שהופנה למומחה והתשובה שנטקבה ממנה:

11
12 שאלת:

13 בחומר דעתו מיום 18.12.10 ציין המומחה כי: "אין בעבודתה
14 מאמצים ניכרים בשיריים שמתחברים לאפיקונדייל הلتראלי
15 במרפאים". כיצד קבע המומחה קביעה זו, שהרוי אין בעבודות
16 החלטת המינוי כל התייחסות לאופן בעבודה (מלבד האמור
17 בסעיף 4 לעובדות)? המומחה ינמק תשובתו.

18
19 תשובה:
20 "ברוב המקרים בהם מתבקשת חוות דעת אורתופידית אין פרוט
21 מדיוק בסעיף העבודות שב哈哈לטה מה העומסים בכל קבוצת
22 שריריות ולוגנית. יש ציוו של העיסוק ולעתים תאור הפעולות
23 ופroot של העומסיט. כאשר העיסוק מוכר למומחה הוא עונה בהתאם לניסיונו
24 המוצע. אם העיסוק איינו מוכר לו יבקש המומחה פרוט נסף
25 מבית הדין. לשם דוגמא אם מדובר על הקלדה אין צורך לקבל
26 פרוט העומסים כי במעט כל אדם בעולם המודרני מקליד.
27 העובודה של מעשה או רפלקסולוג מוכרת לי ומספיק ציוו
28 המוצע בהחלטה גם ללא פרוט עומסים בכל קבוצת שריריות. גם
29 ברפאלטולוגיה וגם בעיסוי יש הפעלה מאמינה ורובה של
30 השריריים המכופפים של כף היד וחצבאות וזהות שהעובד או
31 העובدة לוחצים עם כריזת האצבעות על כף הרגל.
32 השריריים שמתחברים לאפיקונדייל הلتראלי במרפак (האזור של
33 מרפק תנין) הינם שריריים אחרים לגמרי הרכבים בפעולתם.
34 אלה השריריים שמיישרים את האצבעות ושורש כף היד ופותחים
35 את האגרון. שריריים אלה לא מתאימים כלל בזמן עיסוי או
36 לחיצים של רפלקסולוגיה.
37 לשם דוגמא לעובודה שכן מאמצת שריריים אלה אביה למשל
38 עבודה של פועל בניין או מסגר שעובד עם בטיש. בזמן שהו מרים
39 את הפטיש בלפי מעלה דזוקא יש הפעלה מאמינה של השריריים
40 شمישרים את שורש כף היד ותאצבעות".
41
42
43
44
45

בית דין אזרחי לעבודה בוטל אביב - יפו

ב'יל 39593-08-16

ב'יל 33871-12-17

טענות הצדדים:

טענות התובעת:

1. קביעותו של המומחה התבasso על עובדות שלא הוסכו על ידי הצדדים אלא על
2. ריביתו האישית ("אין בעבודה מאמץ ניכרים בשירותים שמתחרים לאפיקונדייל
3. הטראלי במופקים"). עבودת התובעת היא כפי שעולה מתחירה ומחקירה בפני
4. חוקר המליל. הנקבע לא חלק על אופן עבודתה של התובעת.
5. המומחה השיב וקבע באופן קוורנטי כי חליקי אצבעותיה קשור לעבודתה.
6. התובעת מבקשת לח�ר שאלת הבירה למומחה לפיו יובהר למומחה כי במהלך כל
7. הטיפולים, התובעת החזיקה את דיה באוויר, תוך הפעלת כוח רב, וכי לא היה
8. אפשרות להישען על המטופל או על מיטת המטופלים.

טענות הנקבע:

1. הנקבע לאertia כלל בסיכוןו לטענות התובעת, אלא ביקש לאבחן את חותות דעתו
2. של המומחה להכיר בתסমונת האצעע הדק כפגיעה בעבודה ולדוחת את הѓימה
3. במופקים כפגעה בעבודה.
4. לאחר קבלת תשובה המומחה לשאלות ההבהרה מטעם בית הדין הוגשו סימומים
5. משלימים מטעם הנקבע ובו ביקש הנקבע מבית הדין לאבחן את חותות הדעת.

הכרעה:

6. לאחר שיעיגני בחותות דעתו של המומחה, בתשובתו לשאלות ההבהרה ובחנתי את טענות
7. הצדדים, באתי לכל מסקנה כי דין התביעה להתקבל בחלוקת.
8. המומחה קובע באופן נחרץ כי עבודת התובעת גרמה לליקוי אצבעותיה כיוון שההתובעת
9. מאמצת ומפעילה את היגידים המכופפים את האכבעות. בתשומתו לשאלות ההבהרה שב
10. וחוזר המומחה על קביעותו ביתר שאת.
11. המומחה קובע כי אין קשר סיבתי בין חליקי במופקיה לעבודתה.
12. לביה"ד אין את הידע הרפואי ולשם כך הוא ממונה מומחה רפואי. חלה ידועה היא שטורת
13. מיניו של המומחה הרפואי מטעם בית הדין, לספק לבית הדין את תיעוץ חדש לו בשאלת
14. העמדות להכרעה משפטית. קביעת קיומו או אי-קיומו של קשר סיבתי בין הѓימה בה להקה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב'ל-16-08-39593

ב'ל-17-12-33871

1 חębוטח לבין עבדתו, היא קבעה משפטית המושתת על חומר הראיות שלפני בית הדין,
 2 תוך מון משקל מכריע לחות הדעת של המומחה המתמגנה על ידי בית הדין (זב"ע לו/0-8-
 3 סימון דודוביץ' - המוסד לביטוח לאומי פד"ע ז 383, 374 :)

4 "לדיינו של בית הדין המומחה הוא האוריות והמומנויות המאייר את עניינו
 5 בשטח הרפואה. ככל שעלה פניה אין בחות דעת המומחה פגמים גלויים
 6 לעין, ואין היא בלתי סבירה על פניה, אין מקום לפטישתה" (עב"ל
 7 001035/04 דינה ביקל - המוסד לביטוח לאומי ניתן ניתן ביום 6/6/2005 –
 8 פורסם במאגרים האלקטרוניים).

9
 10 התובעת טעונה בסיכון כי החזיקה את יהה באוויר. לא הונחה תשתיית עובדתית לטעה
 11 זו ולפיכך היא נדחתת.

סוף דבר:

11 התביעה מתකבלת בחלוקת.

12 הנקבע ישם לתובעת שכית עויה בסך 5,000 ש"ח והוצאות משפט בסך 500 ש"ח.

13 זכות עדעור לעדדים לבאות הדין הארץ לעבודה בירושלים, תוך 30 יום מיום קבלת פסק דין.

14 ניתן היום, ג' תשרי תש"פ (02 אוקטובר 2019), בהעדר הצדדים ישלח אליהם.

23 אריאלה גילצ'ר-קס, שופטת, סגנית הנשיאות
 24